

Titel: Kapitel IV.

Citation: "Kapitel IV.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e12219.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel IV.

Om Behandlingen af Wgtessabssager samt Sager, hvorunder Arvinger fsge sig en bortebleven Persons Formue tilkjenot.

§ 399.

Sager angaaende et Wgtestabs Ugyldighed eller Oplosning blive at behandle ved Landsretten for det Sted, hvor Mgtemanden har Bopæl eller Opholdssted, eller, dersom han har forladt Landet eller det ikke vides, hvor han er, hvor han sidst havde Bopæl eller Op- holdssted her i Riget. Dog, hvis Separation fra Bord og Seng finder Sted, eller Manden har forladt Hustruen, maa Sag mod Hustruen anlægges ved den Ret, som ifølge de al- mindelige Regler i forfte Afsnit Kapitel II. er hendes værnething.

§ 400.

Wgtestabsager, hvorved i dette Kapitel forstaas Sager angaaende et Wgtestabs Ugyldighed eller Oplosning (§ 399), behandles efter de for Landsretsprocedmen gjældende Regler, dog med de nærmere Bestemmelser, som gives i efterfølgende Paragrafer.

§ 401.

Dersom Sagfogte ikke efter Modtagelsen af Sagsogerens Klagestrift inden den i § 133 bestemte Tid afgiver Tilvarsstrift og deri opgiver en til Sagens Udforelse antage« Sagfører, har Sagssgeren at andrage paa, at der maa blive bestikket Sagsogte en Forsvarer af det Offentlige. Forsømmes dette, afvises Sagen.

Salæret til den for Sagsogte bestikkede Forsvarer udredes af det Offentlige, hvor det ikke paalægges Sagsogerens som tabende Part at udrede det.

§ 402.

Retten kan uden Hensyn til Modpartens Begjæring paalægge Sagsogerens at frem- stille sig til Afhorelse under Hovedforhandlingen og til der under Ed at besvare de spørgs- maal angaaende Sagens Gjenstand, som Retten maatte gjore. Ugrundet Undladelse heraf eller Vcegring herved har til Folge, at Sagen afvises.

§ 403.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsogte bor eller opholder sig i Riget, paalægge denne at fremstille sig til Afhørelse under Hovedforhandlingen og der under Gd at besvare de spørgsmaal angaaende Sagens Gjenstand, som gjøres af Retten. Ugrundet Undladelse af at møde eller Vcegring ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 404 2det Skykke,

§ 404.

Indrsmmende ProceZerklæringer have ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridssporgsmaalets Indhold og Omfang, men der kan alene Tillægges dem Betydning som Bevismidler.

Udeblivelse, Tavshed eller ubestemte Erklæringer i de i § 97 omhandlede Tilfælde kunne tages i Betragtning som Bevismidler imod Paagjældende, men der kan iøvrigt ikke i og for sig Tillægges dem den i ommeldte Paragraf angivne Retsvirkning.

§ 405.

Parts Ed finder, affet fra de i §§ 402 og 403^rmhandlede Tilfælde, ikke Anven- delse i Wgtejksager.

§ 406.

Dom, grundet paa Sagsogtes Udeblivelse i Henhold til § 286, maa ikke afsiges i Wgteskabsager, men Sagsogtes Udeblivelse har til Folge, at Sagen udsættes, indtil der ved en af det Offentlige paa Sagfogerens Begjæring bestikket Sagfører gives møde for Sagsogte.

§ 407.

Hvor Annullation af et Zægtejkskab flal finde Sted i offentlig Interesse uden Hensyn til Wgtefællemes eller Trediemands Paastand, er Anklageren kompetent til at optræde som Sagsoger paa det Offentliges Vegne.

§ 408.

I Sager, hvorunder en bortebleven Persons Arvinger ifølge Frd. 11te Septbr. 1839 fuge sig hans Formue tilkjendt enten til Frugtnydelse eller til Giendom, have Sagsøgerne i Overensstemmelse med Grundsætningerne i §§ 401 og 406 at drage Omsorg for, at et Forsvar for den Borteblevne moder, ligesom de ere Pligtige til efter Rettens Anordning at fremstille sig for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgjørelse beror.